

Oikeusministeriö

Lausuntopyyntönnö 28.6.2019, VN/2586/2018

Kuluttajaviranomaisten toimivaltuuksien uudistaminen

Oikeusministeriö on pyytänyt sisäministeriöltä lausuntoa kuluttajaviranomaisten toimivaltuuksien uudistamista koskevasta työryhmän mietinnöstä. Mietinnössä ehdotetaan säädettäväksi laki kuluttajansuojaviranomaisten eräistä toimivaltuuksista. Lisäksi muutettaisiin Kilpailu- ja kuluttajavirastosta annettua lakia (661/2012) ja eräitä muita lakeja.

Esityksen pääasiallisena tavoitteena on toimeenpanna kuluttajansuojaviranomaisten yhteistyötä koskeva asetus (EU) 2017/2394, jonka keskeisen osan muodostavat toimivaltaisten viranomaisten vähimmäistoimivaltuudet. Laissa kuluttajansuojaviranomaisten eräistä toimivaltuuksista säädettäisiin muun muassa asetuksen mukaisesta tiedonsaanti- ja tarkastusoikeudesta, oikeudesta tehdä koeostoja sekä oikeudesta määrätä poikkeuksellisissa tapauksissa myös esimerkiksi verkkosivustoilla olevaa sisältöä poistettavaksi sekä viime kädessä poistamaan verkkosivusto tai määrätä verkkotunnus poistettavaksi verkkotunnusrekisteristä. Yhteistyöasetusta sovelletaan vain asetuksen liitteessä lueteltujen EU-säädösten rajat ylittäviin rikkomuksiin jäsenvaltioissa, mutta ehdotuksen mukaan kuluttaja-asiamiehellä olisi käytössään yhteistyöasetuksen mukaiset toimivaltuudet myös muissa sen valvontaan kuuluvissa asioissa.

Yhteistyöasetuksessa edellytetään, että jäsenvaltiot nimeävät yhden tai useamman yhteistyöasetuksen soveltamisesta vastaavan toimivaltaisen viranomaisen sekä yhteysviraston. Esityksen mukaan pääasiallinen yhteistyöasetuksen mukainen toimivaltainen viranomainen olisi kuluttaja-asiamies, ja kansallisena yhteysvirastona toimisi nykyiseen tapaan Kilpailu- ja kuluttajavirasto. Tämän lisäksi toimivaltaisia viranomaisia olisivat tietyissä tilanteissa kuluttaja-asiamiehen rinnalla esimerkiksi tietosuojavaltuutettu, Lääkealan turvallisuus- ja kehittämiskeskus (Fimea) sekä Sosiaali- ja terveysalan lupa- ja valvontavirasto (Valvira). Toimivaltaiseksi viranomaiseksi ei mietinnössä esitetä Poliisihallitusta.

Sisäministeriö lausuu asiassa seuraavaa:

Rahapelien markkinointi

Mietintöön sisältyvä esitys siitä, ettei Poliisihallitus olisi yhteistyöasetuksen mukainen toimivaltainen viranomainen rahapelien markkinoinnin osalta, on sisäministeriön näkemyksen mukaan kannatettava. Esitystä on mietinnössä perusteltu kansallisilla rahapelien markkinointia koskevilla lainsäädännöllisillä

Lausunto

SM1917922

21.08.2019

00.02.04

SMDno-2019-1273

ratkaisuilla, joiden johdosta sopimattomista kaupallisista menettelyistä annetun direktiivin merkitys tosiasiallisen valvontatyön kannalta on vähäinen. Perusteluilla viitattaneen ensisijaisesti siihen, että Veikkaus Oy harjoittaa rahapeli-toimintaa ainoastaan Manner-Suomessa, minkä vuoksi rajat ylittäviä rikko-mustilanteita ei käytännössä esiinny.

Sisäministeriö toteaa, että tältä osin esityksen perusteluja (s. 49) olisi selkey-den vuoksi syytä täsmentää. Perusteluista tulisi käydä ilmi Poliisihallituksen asiallinen ja alueellinen toimivalta rahapeliin markkinoinnin valvonnassa. Poliisihallitus valvoo arpajaislain (1047/2001) 14 b §:n nojalla sitä, että Veikkaus Oy noudattaa rahapeliin markkinoinnissa kuluttajansuojalain (38/1978) sää-nöksiä. Arpajaislain mukaan muiden kuin Veikkaus Oy:n rahapeliin markki-nointi on Manner-Suomessa kielletty. Poliisihallitus ei valvo sitä, noudatetaanko mahdollisessa Manner-Suomessa tapahtuvassa tai tänne suuntautuvassa muiden kuin Veikkaus Oy:n rahapeliin markkinoinnissa kuluttajansuojalain säännöksiä. Kyse on arpajaislain näkökulmasta kielletystä toiminnasta riippu-matta siitä, noudatetaanko kuluttajansuojalakea vai ei.

Alueellisen toimivallan osalta on syytä huomioida, että Poliisihallituksen val-vontatoimivalta ulottuu ainoastaan Manner-Suomen alueelle. Ahvenanmaan maakunnassa arpajaislainsäädäntö kuuluu Ahvenanmaan itsehallintolain (1144/1991) nojalla maakunnan omaan lainsäädäntövaltaansa. Ahvenanmaan maakunnassa on oma rahapelijärjestelmä ja arpajaislaki. Ahvenanmaan maa-kunnassa rahapeliin toimeenpanosta vastaa Ålands Penningautomatförening (PAF), jolle maakunnan hallitus on myöntänyt yksinoikeuden eräiden rahape-lien toimeenpanemiseen. PAF:n toiminnan valvonnasta vastaa Ahvenanmaan valvontaviranomainen Lotteriinspektion. PAF harjoittaa rahapeli-toimintaa myös muissa maissa.

Edellä esitetyn mukaisesti perusteluja voitaisiin täsmentää esimerkiksi seuraavalla tavalla: Toimivaltaiseksi viranomaiseksi ei myöskään esitetä Poliisihalli-tusta, vaikka se valvookin *Manner-Suomessa* yhdessä kuluttaja-asiamiehen kanssa sopimattomista kaupallisista menettelyistä annetun direktiivin noudat-tamista Veikkaus Oy:n rahapeliin markkinoinnissa. Taustalla ovat kansalliset rahapeliin markkinointia koskevat lainsäädännölliset ratkaisut, joiden johdos-ta mainitun direktiivin merkitys tosiasiallisen valvontatyön kannalta on erityi-sesti *Manner-Suomessa* vähäinen.

Sisäministeriön näkemyksen mukaan esityksen perusteluissa olisi tämän vuoksi lisäksi hyvä tuoda esille, mitä esitys merkitsee Ahvenanmaan maakunnan kannalta, vaikka säännösehdotukset koskevatkin kuluttajansuojaa ja kuuluvat siten valtakunnan lainsäädäntötoimivaltaan Ahvenanmaan itsehallintolain no-jalla. Perusteluista olisi hyvä nimenomaisesti käydä ilmi toimivaltainen viran-omainen (tai mahdollisesti toimivaltaiset viranomaiset) maakunnan osalta.

Koeosto

Kuluttaja-asiamiehelle esitettyjen toimivaltuuksien osalta sisäministeriö toteaa, että kuluttajaviranomaiselle esitetään melko vahvaa toimivaltuutta suorittaa valehenkilöllisyyden turvin koeostoja. Yksityiskohtaisten perustelujen mukaan "edellytyksenä väärin henkilötietojen käyttämiselle olisi, että se on välttämätöntä koeoston paljastumisen estämiseksi. Väärin henkilötietojen käyt-täminen voi olla välttämätöntä erityisesti verkossa tehtävissä koeostoissa, sillä ostojen tekeminen verkossa edellyttää usein henkilötietojen syöttämistä." (Mietinnön s. 69-70)

Lausunto

SM1917922

21.08.2019

00.02.04

SMDno-2019-1273

Verkossa tehtävän koeoston (valeosto) kohdalla tulee huomioida, että verkko-kaupoissa tulee tilaajan täyttää henkilötietojen lisäksi kotiosoite ja ostokset tehdään verkkopankista pankkitililtä, luottokorttia käyttäen tai muulla vahvaa tunnistautumista edellyttävällä maksutavalla. Näin ollen verkossa toteutettavan koeoston tekeminen edellyttää väärin henkilötietojen (ml. väärä henkilötunnus), väärän osoitteen sekä väärän luottokortin tietojen syöttämistä verkkokaupan maksukaavakkeeseen. Jos maksu tehdään verkkopankkia käyttäen, niin koeostajalla tulee olla väärällä henkilöllisyydellä avattu pankkitili. Lisäksi koeostajalla tulee olla peiteosoite toiminnan suojaamiseksi.

Sisäministeriö toteaa, että oikeusministeriön tulisi kiinnittää huomiota koeostoa koskevan toimivaltuuden jatkovalmistelussa seuraaviin asiakokonaisuuksiin:

Koeoston määritelmä

Lakiehdotuksessa ei ole koeoston määritelmäsäännöstä lainkaan. Vrt. esim. pakkokeinolain (PKL) 10 luvun 34 §:n 1 momentti: Valeostolla tarkoitetaan poliisin tekemää 1) esineen, aineen, omaisuuden tai palvelun 2) ostotarjousta tai ostoa, jonka tavoitteena on saada poliisin 3) haltuun tai löytää 4a) todiste rikosasiassa, 4b) rikoksella saatu hyöty taikka 4c) esine, aine tai omaisuus, joka on rikoksella joltakulta viety tai 4d) jonka tuomioistuimien voi julistaa menetetyksi taikka jonka avulla voidaan 4f) muuten saada selvitystä rikosasiassa.

Rajapinta koeoston ja muun toiminnan välillä

Lakiehdotuksen esitöissä olisi tarpeen selventää, milloin on kyse koeostosta ja milloin ei ole. Esimerkiksi pakkokeinolaissa tarkoitettua valeostosta on kysymys myös silloin, jos poliisimies käy siviiliasussa ostamassa huoltamolta kanisterillisen anastetuksi epäiltyä polttoainetta (HE 222/2010, s. 344). Valeostosta ei sen sijaan ole kysymys, jos poliisimies esimerkiksi tekee pelkkiä tiedusteluja lehti-ilmoituksen johdosta. Viimeksi mainituissa tilanteissa (kun valeostoon ryhdytään) on päätöksentekoa koskevaa erityissääntelyä (PKL 10:35,1).

Eräs rajanvetotilanne koeostoissa liittyy palveluiden ostoon. Voiko virkamies esimerkiksi hyödyntää koeostamansa palvelun ja kuinka pitkälle hän voi palvelua käyttää?

Päätöksenteko

Lakiehdotuksessa ei ehdoteta säädettäväksi koeoston päätöksentekijästä tai päätöksentekotasosta. Eduskunnan perustuslakivaliokunta on kiinnittänyt valeoston kohdalla päätöksentekijätasoon huomiota viimeksi tiedustelulainsäädännön yhteydessä.

EIT on lähtökohtaisesti pitänyt tuomioistuINVALVONTAA parhaana taakeena turvata tiedustelumenetelmien asianmukainen ja puolueeton käyttäminen sekä välttää mielivaltaista menetelmien käyttämistä ja kohdentamista. Tämä puoltaa siviilitiedustelumenetelmien käyttämisestä päättämisen uskomista riippumattomalle tuomioistuimelle. Perustuslakivaliokunta kiinnittää erityisesti huomiota siihen, että siviilitiedustelussa peitetoiminnan ja valeoston käyttämisestä ei lakiehdotuksen 18 ja 20 §:n mukaan päättäisi tuomioistuimien, vaan suojelupoliisin päällikkö. Tämä ei ole asianmukainen eikä mainittujen menetelmien käyttöön liittyvät perus- ja ihmisoikeusnäkökohdat riittävästi huomioon otettava ratkaisu. Valiokunta on pitänyt aiheellisena, että peitetoimintaa ja valeostoa koskeva ratkaisutoimivalta osoitettaisiin tuomioistuimelle (PeVL 66/2010 vp, s. 9/II). Perustuslakivaliokunta pi-

Lausunto

SM1917922

21.08.2019

00.02.04

SMDno-2019-1273

tää myös tiedustelutoiminnassa perusteltuna, että päätöksenteko peitetoiminnasta ja valeostosta osoitettaisiin tuomioistuimelle (PeVL 35/2018 vp, s. 19).

Pakkokeinolaissa valeostoa koskeva päätöksentekoprosessista säädetään melko monivaiheisesti. PKL 10:35,1:n mukaan valeostosta päättää keskusrikospoliisin tai suojelupoliisin päällikkö. Kuitenkin lehti-ilmoitusten tai verkkopalstoilla olevien myynti-ilmoitusten johdosta tehtävästä valeostosta saa päättää myös tehtävään määrätty salaiseen tiedonhankintaan erityisesti koulutettu pidättämiseen oikeutettu virkamies. Viimeksi mainitussa tapauksessa rikosprovokaattorinkin on arvioitu olevan vähäisempi (HE 222/2010, s. 346), mutta tästä huolimatta on PKL 10:34,3:n mukaisesti varmistuttava, ettei tätä vaaraa ole.

Lisäksi valeostoa koskeva päätös voidaan antaa enintään kahdeksi kuukaudeksi kerrallaan ja se on tehtävä kirjallisesti. Myös päätöksessä mainittavista seikoista säädetään PKL 10:35,3:ssa hyvin seikkaperäisesti. Vastaavanlaista sääntelyä ei ehdoteta otettavaksi lakiehdotukseen.

Koeoston kohdalla on syytä arvioida, onko sillä tietoteknisiä vaikutuksia. Poliisin osalta on syytä mainita, että vuosi 2018 oli ensimmäinen kokonainen kalenterivuosi, jolloin tietoverkoissa tapahtuvaa peitetoimintaa ja yksinomaan yleisön saataville toimitetuista myyntitarjouksesta tehtävää valeostoa koskevat päätökset tehtiin Salpa-järjestelmässä. Poliisihallituksen laillisuusvalvontahavaintojen mukaan Salpa-järjestelmän asiakirjapohjissa on hyvin huomioitu pakkokeino- ja poliisilaissa säädetyt peitetoimintaa ja valeostoa koskevat menettelyt ja päätöksiltä vaadittava tietosisältö.

Lakiehdotuksessa ei myöskään ehdoteta säädettäväksi koeoston suojaamisesta päättämisestä. Pakkokeinolain 10:48,1:n mukaan keskusrikospoliisin tai suojelupoliisin päällikkö päättää 47 §:n 2 momentissa tarkoitetun [väärän, harhautavan tai peitellyn] rekisterimerkinnän tekemisestä ja asiakirjan valmistamisesta. Jos kyse on Tullin tutkiman tullirikoksen estämisestä, asiasta päättää Tullin rikostorjunnan päällikkö. Jos kyse on Rajavartiolaitoksen tutkittavaksi kuuluvan rikoksen estämisestä, asiasta päättää Rajavartiolaitoksen esikunnan oikeudellisen osaston osastopäällikkö tai apulaisosastopäällikkö.

Esitutkinnasta, pakkokeinosta ja salaisesta tiedonhankinnasta annetun valtioneuvoston asetuksen (122/2014, EPSA) 3 luvun 22 §:ssä säädetään harhauttavien tai peiteltyjen rekisterimerkintöjen tekemisen ja oikaisemisen yksityiskohtaisista menettelytavoista sopimisesta. Koeostojen tekeminen voi osoittautua haasteelliseksi, jos kyseisistä menettelytavoista ei erikseen sovita väestörekisterikeskuksen kanssa.

Pöytäkirja

Lakiehdotuksessa ei ehdoteta säädettäväksi toimivaltuuksien pöytäkirjaamisvelvollisuudesta (ks. esim. PKL 10:61, jonka mukaan muun salaisen pakkokeinon kuin tarkkailun käytöstä on käytön lopettamisen jälkeen laadittava ilman aiheetonta viivytystä pöytäkirja.)

PKL 10:66:n mukaan valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä tässä luvussa tarkoitettujen salaisten pakkokeinojen käytön järjestämisestä ja valvonnasta sekä toimenpiteiden kirjaamisesta ja valvontaa varten annettavista selvityksistä. EPSA on annettu kyseisen valtuussäännöksen

Lausunto

SM1917922

21.08.2019

00.02.04

SMDno-2019-1273

nojalla. Asetuksen 3 luvun 12 §:ssä säädetään valeostosta laadittavan pöytäkirjan sisällöstä. Pykälän mukaan:

Valeoston toteuttamisesta vastanneen poliisimiehen on laadittava valeoston toteuttamisesta pöytäkirja toiminnan päättymisen jälkeen ilman aiheutonta viivytystä.

Valeostosta laadittavaan pöytäkirjaan on merkittävä pakkokeinolain 10 luvun 35 §:n 3 momentissa, 36 §:ssä ja 37 §:n 2 momentissa tai poliisilain 5 luvun 36 §:n 3 momentissa, 37 §:ssä ja 38 §:n 2 momentissa tarkoitetuissa suunnitelmissa ja päätöksissä mainittujen seikkojen lisäksi:

- 1) toiminnan keskeiset vaiheet;
- 2) valeoston tulos sekä poliisin haltuun saadut esineet, aineet tai muu omaisuus ja selvitys siitä, mihin toimenpiteisiin niiden suhteen on ryhdytty;
- 3) pakkokeinolain 10 luvun 53 §:ssä tai poliisilain 5 luvun 51 §:ssä tarkoitetun tarkastuksen suorittaneen virkamiehen tarvittavat tunnistetiedot sekä tiedot tallenteiden ja asiakirjojen tai niissä olevien tietojen hävittämisestä ja niiden säilyttämisestä;
- 4) pakkokeinolain 10 luvun 54 §:ssä tai poliisilain 5 luvun 52 §:ssä tarkoitetun tutkimisen suorittaneen virkamiehen, asiantuntijan tai muun henkilön tarvittavat tunnistetiedot;
- 5) tarjottu tai käytetty vastike;
- 6) tehtyjen ja käytettyjen harhauttavien tai peiteltyjen rekisterimerkintöjen sekä valmistettujen ja käytettyjen väärin asiakirjojen laji;
- 7) valeostosta päättäneen arvio toiminnan merkityksellisyydestä;
- 8) pakkokeinolain 10 luvun 60 §:n 1–5 momentissa tai poliisilain 5 luvun 58 §:n 1–4 ja 6 momentissa tarkoitetun ilmoituksen tekeminen, sen lykkääminen tai syy ilmoituksen tekemättä jättämiseen.

Tehokkailla ja täsmällisesti säädetyillä asiakirjaprosessilla on mahdollisuus varmistua siitä, että koeosto voidaan toteuttaa asianmukaisesti. Lisäksi koko prosessi tulee luotettavasti dokumentoitua, mikäli ilmenee tarvetta jälkikäteisarviointille. Erityisesti koeostoon liittyvien riskien vuoksi on mahdollista, että toimintaa joudutaan selvittämään vielä jälkikäteen.

Salaisten toimivaltuuksien käytön kirjaaminen on eräs tärkeimmistä keinoista myös keinojen käytön laillisuusvalvonnan kannalta. Oikeusvaltiossa valvontaa viranomaistoimintaa ei voi olla olemassa. Koeoston luonteesta (salaisuus) johtuen keinojen käytön yksityiskohtainen ja luotettava dokumentointi saakin muuta viranomaistoimintaa tärkeämmän merkityksen. Dokumentointi on syytä tehdä niin hyvin, että tehtyjä toimia voidaan tarvittaessa myöhemmin tutkia tarkoin riippumattoman elimen toimesta (EIT:n ratkaisu *Veselov and others v. Venäjä* 2.10.2012). Käytännössä on havaittu, että salassa käytettävät toimivaltuudet, ovat dokumentoinnista huolimatta vaikeasti valvottavissa, mutta se on lähestulkoon ainoa varteenotettava jälkikäteisen valvonnan keino. Luotettavalla dokumentoinnilla on sekä virkamiesten että tiedonhankinnan kohteiden oikeusturvaa parantava vaikutus.

Valvonta ja oikeusturva

Sisäministeriö kehottaa uusien toimivaltuuksien vuoksi lakiehdotuksen jatkovalmistelussa pohtimaan myös valvontajärjestelmän tehokkuutta. Yksilön oi-

Lausunto

SM1917922

21.08.2019

00.02.04

SMDno-2019-1273

keusturvan takaamiseksi ja viranomaisen toiminnan luotettavuuden varmistamiseksi voi olla välttämätöntä säännellä menettelyjä ja keinoja, joilla voidaan valvoa koeoston käyttöä tehokkaalla tavalla. Perusoikeuksien suoja sekä kansainväliset ihmisoikeusvelvoitteet ja Euroopan unionin oikeus edellyttävät tehokasta ja riippumatonta valvontaa ja yksilön oikeusturvan turvaavia järjestelyjä.

Esimerkiksi poliisiyksiköiden sisällä niiden päällikkö vastaa laillisuusvalvonnan järjestämisestä, sen resursoinnista ja kehittämisestä. Päällikön tulee valvoa, että poliisissa tehdään säännönmukaisia laillisuustarkastuksia ja muuta laillisuusvalvontaa sisäministeriön laillisuusvalvontaohjeen ja poliisin oman ohjeistuksen mukaisesti. Toiminnan laillisuudesta vastaa tulosyksikön päällikkö ja lähiesimies sekä jokainen muukin poliisin virkamies.

Ylimpien laillisuusvalvojien, eduskunnan oikeusasiamiehen ja valtioneuvoston oikeuskanslerin, keskeisimpiä toimintamuotoja ovat kantelujen tutkiminen ja tarkastustoiminta. Ylimmät laillisuusvalvojat voivat myös määrätä suoritettavaksi poliisilain mukaisen poliisitutkinnan tai esitutkintalain (805/2011) mukaisen esitutkinnan heidän tutkittavanaan olevan asian selvittämiseksi. He voivat ajaa syytettä tai määrätä syytteen nostettavaksi.

Sisäministeriön on annettava oikeusasiamiehelle vuosittain kertomus sekä salaisten pakkokeinojen että salaisten tiedonhankintakeinojen käytöstä. Kertomusten tulee kattaa myös näiden keinojen valvonta (ks. poliisilaki 5 luku 63 §; pakkokeinolaki 10 luku 65 §).

Oikeusasiamies antaa vuosittain eduskunnalle kertomuksen toiminnastaan. Siinä hän raportoi lainkäytön tilasta, julkisen hallinnon ja julkisten tehtävien hoidon tilasta sekä lainsäädännössä havaitsemistaan puutteista. Perustuslaki-valiokunta on edellyttänyt, että kertomukseen sisällytetään telepakkokeinoja ja peitetoimintaa varten oma jaksonsa (PeVM 15/2002 vp). Valiokunta on lisäksi useita kertoja todennut, että oikeusasiamiehellä on ollut tärkeä rooli telepakkokeinojen valvonnassa ja valvontajärjestelmien kehittämisessä (PeVM 8/2007 vp; PeVM 17/2006 vp; PeVM 16/2006 vp). Oikeusasiamiehen laillisuusvalvonta voi valiokunnan mukaan toisaalta kuitenkin ainoastaan täydentää hallinnon sisäisiä valvontamekanismeja. Valiokunta on todennut olevan syytä huolehtia siitä, että telepakkokeinojen käyttöön liittyvän oikeussuojajärjestelmän — etenkin tuomioistuimen lupamenettelyn, viranomaisten sisäisen valvonnan ja oikeusasiamiehen laillisuusvalvonnan — toimivuus varmistetaan sekä säädöstasolla että käytännössä (PeVL 32/2013 vp).

Oikeusturvakysymykset ovat salaisen tiedonhankinnan luonteesta johtuen korostetun tärkeitä niin salaisten tiedonhankinnan kohteiksi joutuvien asianosaisten ja sivullisten kannalta kuin ylipäätään koko oikeudellisen järjestelmän uskottavuuden kannalta. Eräs tärkeimmistä oikeusturvatakeista on se, että asianosainen saa tutustua viranomaisella olevaan aineistoon. Ennen kuin asianosainen voi tehdä tämän, hänellä on oltava mahdollisuus saada ylipäänsä tieto toimivaltuuden käytöstä. Asianosaisen tiedonsaantioikeus on myös tärkeä oikeudenmukaisen oikeudenkäynnin edellytys (PL 21 §, EIS 6 art. 1 kappale ja KP-sopimus 14 art. 1 kappale). Koeostoon liittyy se, että ostoa suoritetaan koeostajana toimivan virkamiehen henkilöllisyys salaten ja samalla erehdyttävien koeoston kohteena olevaa tahoa ostajan henkilöllisyydestä. Asiassa tulee pohdittavaksi myös koeoston käytöstä ilmoittaminen sen kohteelle. Esimerkiksi PKL 10:60,2 koskee peitetoiminnasta, valeostosta ja tietolähteen ohjatus-

Lausunto

SM1917922

21.08.2019

00.02.04

SMDno-2019-1273

ta käytöstä ilmoittamista. Pääsääntönä on, että näistä keinoista on ilmoitettava epäillylle kirjallisesti ilman aiheetonta viivytystä sen jälkeen kun asia on saatettu syyttäjän harkittavaksi.

Lisätietoja antavat tarvittaessa toimivaltuuskysymysten osalta lainsäädäntöneuvos Marko Meriniemi ja rahapeliin markkinoinnin osalta neuvotteleva virkamies Elina Rydman tai neuvotteleva virkamies Jukka Tukia.

Osastopäällikkö

Risto Lammi

Lainsäädäntöneuvos

Marko Meriniemi

Asiakirja on sähköisesti allekirjoitettu asianhallintajärjestelmässä. Sisäministeriö 21.08.2019 klo 12:34. Allekirjoituksen oikeellisuuden voi todentaa kirjaimosta.

Jakelu

Oikeusministeriö

Tiedoksi

Ministeri Ohisalo
Valtiosihteeri Parviainen
Erityisavustaja Kerman
Erityisavustaja Laaksonen
Kansliapäällikkö Salmi
Sisäministeriön hallinto- ja kehittämisosasto
Sisäministeriön poliisiosasto